

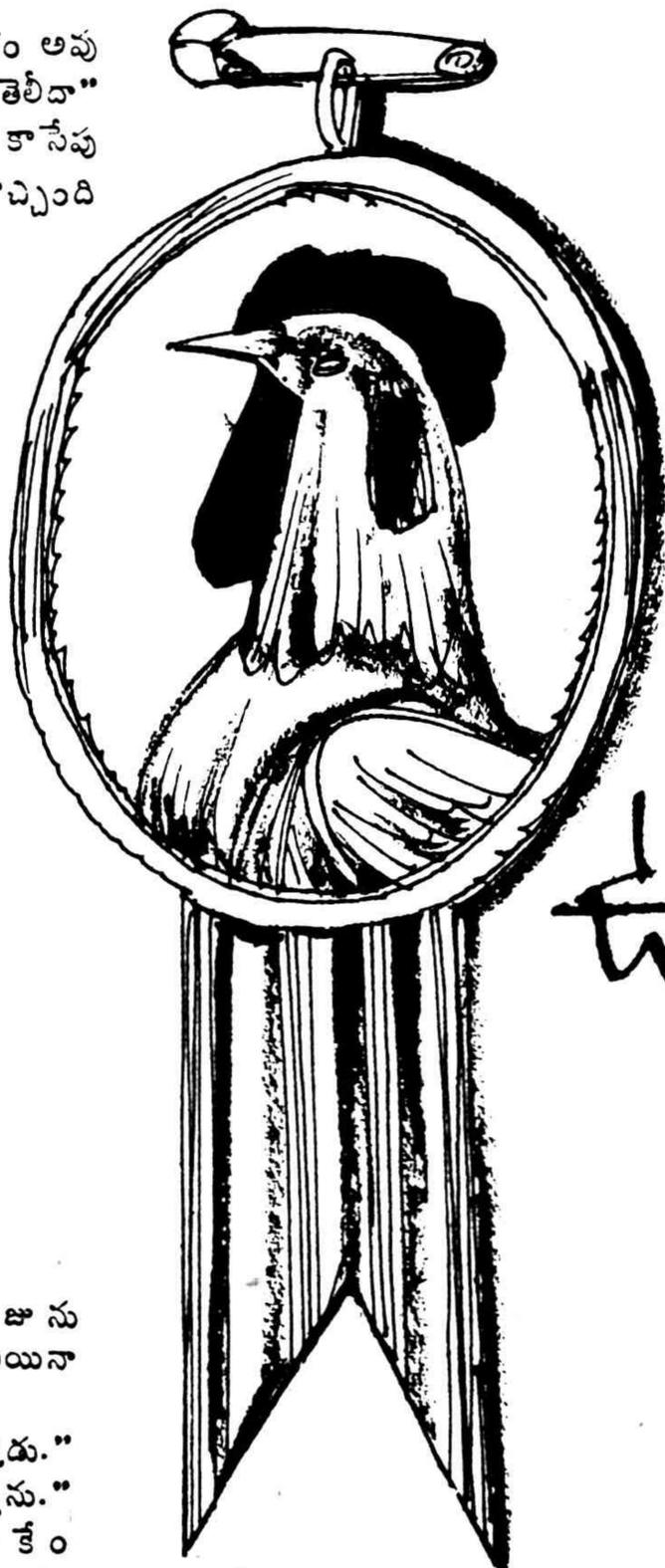
“నా రక్తంలో ప్రవహించేది పరువు, ప్రతిష్ఠ, వంశగౌరవం. అవి మంటగలివిన కొడుకును నేను కొడుకుగా స్వీకరించను.”

వృధ్యాహ్నం భోజనానికి వచ్చిన బసవరాజుగారు సరాసరి కోడిగూళ్ళకేసి వడిచారు. అది ఆయన అలవాటు. వాటితో కాసేపు ఆడుకున్న తర్వాతగానీ భోంచేయరు. అందువ బుజ్జి అంటే ఆయనకు వల్లమాలిన అభిమానం. బుజ్జి తెల్లగా ఉన్న బంతిలా వుంటుంది. లేత తోట కూర కాడల్లాంటి కాళ్ళు, నల్లని కళ్ళు, ఊవారంగు ముక్కుతో బుజ్జి బుల్లి గెంతులు గెంతుతూ వుంటే బసవరాజు గంటల తరబడి చూస్తూ వుండిపోయేవారు.

“వడ్డించాను” కేకేసింది బంగారు, బసవరాజు భార్య.
 “వస్తున్నా” అంటూ బుజ్జిని తనతోటే వంటింట్లోకి తెచ్చుకున్నారు.
 “బాగుంది వరస, మీ ఆటకీ ఓ వేళాపాళా లేదా” నసిగింది

బంగారు.

“వేళాపాళావుంటే అది ఉద్యోగం అవుతుందే—ఆట కాదు” “బుజ్జినీకు తెలీదా” అంటూ భోజనం ప్రారంభించారు. కాసేపు మెతుకులు తెలికి మెల్లగా తోటలోకొచ్చింది బుజ్జి.

రాస్తాడు.” అంటూ తోటకేసి చూస్తున్న ఆయనకు బుజ్జి కనిపించలేదు.

* * *

“ఏడుకొండల వలకం ఏంబాగులేదండీ” అంది బంగారు.

“ఏం! వెధవ తప్పుడు పనులు చేస్తున్నాడా?”

“వేళకాని వేళలో ఇంటికి రావడం, అడ్డమైన తిరుగుళ్ళు తిరగడం, మొన్న సిగరెట్లు కాలిస్తుంటే ఎవరో చూశారట.”

“సిగరెట్లు కాలిస్తే తప్పులేదు. నేను చుట్టలు కాలిస్తున్నాగా. అంతకన్నా కాని పనిచేస్తే చెప్పు.”

“ద్రాక్షతోటల్లో ఇద్దరిని కొట్టాడు— పొగాకు తోటలో దెబ్బలాడాడు.”

“అవి లేబర్ ప్రాబ్లమ్స్. అంతకన్నా పెద్దవి చెప్పు”— బసవరాజు.

“ఇలా మీరు ప్రతిదానికీ వాడిని వెనుక వేసుకువస్తే వాడే మౌతాడు?”

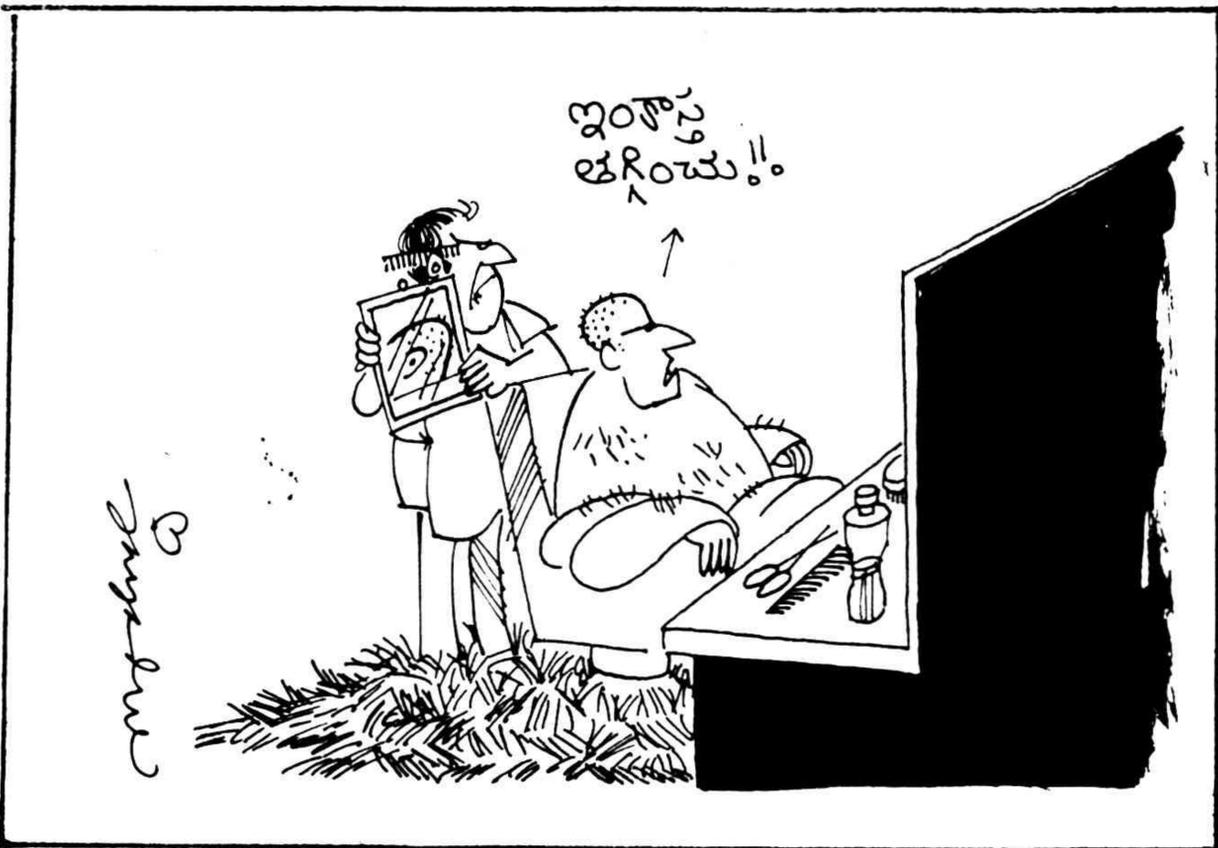
“ఏమీ కాదు. మీ ఆ డ వాళ్ళకి ప్రతీదీ సమస్యే. సిగరెట్లు కాలిస్తే సమస్య. పని

పండుకొద్ది

కమత్తనోయి

“నిన్న సాయంత్రం రంగరాజును రమ్మన్నార్ల. రేపు పస్తానన్నాడు, అయినా ఇప్పుడు ఆయనో ఏం పనీ?”
 “బుజ్జికి ఏవో చిటమిస్తు రాస్తానన్నాడు.”
 “నయం - మీకేమో అనుకున్నాను.”
 “ఆయన పకువుల డాక్టరే! నా కేం

వాకితో దెబ్బలాడితే సమస్య. వాడు జీవితంలో పతనమయ్యే పనులు చేస్తే చెప్పు. సరిదిద్దతా. మామతున్న కాలంలో మనుషులతోవాటు వాళ్ళ అలవాట్లు కూడా మామతున్నాయి. ప్రతిదానికీ మనం అడ్డుపడితే పిల్లలు యెదురు తిరుగుతారు, వెళ్ళిపోతారు. బంగారూ, వాకి బాగోగులు నాకు తెలుసుగా. వరీ అవకు” అంటూ బంగారును బుజ్జి

గిస్తున్నారు బసవరాజు. వాళ్ళిద్దరి ప్రక్కనే ఆడుకుంటూది బుజ్జి.

“నిన్ను రమ్మన్నారు—వచ్చేశాను. ఏ కోడికి ఏం చెయ్యాలో చెప్పండి. ఎంకన్న బాబుగారి మేకకు మాలీస్ చేసి వస్తున్నాను.” అంటూ దిగారు రంగరాజుగారు.

“నా బుజ్జిగడికి విటమిన్ ఇంజక్షన్ ఇస్తానన్నావు కదా — అదేదో ఇచ్చేసెయ్య్”

“మీ పిచ్చిగానీ ఇప్పుడేం అవసరం సార్—ఇంకా రెక్కలు కూడా రాలేదు. ఇంతలోనే విటమిన్లు. టానిక్కులు కూడానా.”

“అవునయ్యా పిల్లలు పుడితే మూదో నెలలో ఫోలియో డ్రాప్సు త తిమ్మా మందులు ఇస్తున్నాం కదా, నా బుజ్జి కూడా....!”

“అలాగే! అలాగే!” మధ్యలో అడ్డు తగుల్తూ అన్నారు రంగరాజు

“నిజానికి నీకు తెలిందేముంది రంగ రాజు—ఈ కోడిపిల్లను నేను ప్రేమగా పెంచు కుంటున్నానంటే, దీని శాత ముత్తాతలు నా వంశ గౌరవం కాపాడారయ్యా—” బసవ రాజు అంటే చుట్టుప్రక్కల ఏడు వూళ్ళలో బలాదూరై నపేరుంది. “వ్యాపారంలో, పంట లలో, ఔదార్యంలో, అన్నిటికీమించి కోడి పందేల్లో గెలుపు నాకు రావడం నీకు తెలీదా! బుజ్జి ఏడుతరాలుగా నా పరువు కాపాడు తున్న వంశంలోంచి వచ్చింది. ఈ బుజ్జి రక్తంలో విశ్వాసం వుంది. ధైర్యం వుంది. బుజ్జిని బయటకు తీసి మెత్తటి వీపు నిము రుతూ విటమిన్ ఇంజక్షన్ పొడిచారు రంగ రాజుగారు. బాధతో విల విల లాడుతున్న బుజ్జిని చూసి కంట తడిబెట్టుకున్నారు బసవ

రాజుగారు. ‘ఆ కన్నీళ్ళ వెనుక తన స్వార్థం గుర్తుకు వచ్చింది. డాక్టర్ గారు వెళ్ళి పోయారు.

“ఏమండీ : ఏడుకొండల వాలకం మితి మీరి పోతుందండీ.”

“మళ్ళీ ప్రారంభించావా! ఇంతకీ వాడు నీకు కొడుకా లేక శత్రువా” బసవరాజు గారు.

“శత్రువై తేనే బాగుండేదేమో”— బంగారు.

“ఏమిటి బంగారూ అట్లా మాట్లాడు తున్నావు, ఏమయింది?”

“మన రెడ్డి కూతురు అలిమేలుతో ఏడు కొండలు గుడి దగ్గర సరసాలాడుతున్నాడని కరణంగారు చెప్పారు....” ఇంకా మాట పూర్తయ్యేలోగా చిరుతపులిలా లేచాడు బసవ రాజు.

“ఎక్కడే. ఎక్కడున్నాడు వాడు— నరికేస్తాను.” అంటూ.

“ఆగండి ఆగండి. మీకు అభిమానం, ఆవేం రెండూ యెక్కువే. కానీ అది తప్పు. రెండూ తగుపాళ్ళలో వుండాలి. వాడిని నరకాల్సిన పని వాడేమీ చెయ్యలేదు. వాడి క్షాపలసింది వెళ్ళి. వాడితో మాట్లాడి పిల్లను చూసి వ్యవహారం తేల్చాలికానీ....” చెబుతుంది బంగారు.

“సరే! సరే! ఆ యి నా నా కొడుకు రెడ్డి కూతుర్ని చేసుకుంటానన్నా రెడ్డి వొప్పుకోవద్దా. ఆ మాటకొస్తే నా చెల్లెలు కూతురుందిగా రమణమ్మ....”

“రమణమ్మా! రంగమ్మా! తొందరగా తేల్చండి” విషయం చెప్పింది బంగారు.

“నేను తేల్చడం కన్నా, ఈ మాట

వాడొస్తే వాడితో మాట్లాడి అసలు వాడి ఉద్దేశ్యం కనుక్కో. తర్వాత నేను మాట్లాడ తాను” అన్నారు బసవ రాజుగారు.

బుజ్జి మెల్లగా వెరిగి, రంగు రంగుల ఈకలతో అందమైన కోడి పుంజైంది. బసవరాజుగారు అలవాటు ప్రకారం ఆ పుంజుతో ఆడుకునేవారు. ఒక్కొక్క పుడు ఆటలో దాని ముక్కు ఆయన శరీ రంలో గుచ్చుకునేది. గోళ్ళతో రక్కేది. బుజ్జి చేసిన చిలిపి పనులకు కోపం తెచ్చు కునేవారు కాదు బసవరాజు. అదో రకమైన అనుభూతి. ఏడుకొండలు దోగాడుతున్న పుడు తన గుండెలమీద తంతే నొప్పికి బదులు అదో రకమైన ఆనందం కలిగేది, అందుకే బుజ్జి తనను పొడిచినపుడు కూడా బాధపడేవారుకాదు బసవరాజు. కానీ బంగారుకు ఈ అనుభూతులు తెలీవు. ఒక రోజు సాయంత్రం ప్రక్క ఊరికి పనిమీద పోయి రాత్రి ఆలస్యంగా వచ్చిన తనకు బుజ్జి కనిపించలేదు. గుండె ఆగినంతపని చేసింది. బంగారు మీద కేకలువేశాడు. నొఖర్లను తిట్టాడు. తోంచేయలేదు. రాతంతా తన ఇంటి చుట్టూ వెతికారు. కానీ బుజ్జి కనిపించలేదు. మర్నాడు ఉదయం సంపునెట్టు గదిలో మోటరు వేయడానికి వెళ్ళిన నొఖరు ఒక మూల ముడుచుకు కూర్చున్న బుజ్జిని చూసి బసవరాజుకు చెప్పాడు. మొదట్లో కోపం వచ్చినా బసవ రాజు నొఖర్లను మందలించాడు. తన బుజ్జిని మెత్తగా తిడుతూ పొత్తిళ్ళలో బంధించి గూట్లో పెట్టాడు.

“నిన్ను రాత్రి పంగతోట దగ్గర నారింజ కాయల చెట్టు ఎవరో కొడుతున్నారంటే వెళ్ళిన ఏడుకొండలు ఇంకా రాలేదండీ” చెప్పింది బంగారు.

“అవి మనచెట్లు కావు— వాడెందుకు వెళ్ళాడు?” అడిగారు బసవరాజు.

“ఆ ముక్కే నేనడుగుతున్నాను- ఎక్కడున్నాడో ఏమో?”

“ఎక్కడుంటే ఏం! మునసబు కొడుకూ వీడూ కలిసి ఎక్కడో తిరుగుతూవుంటారు. దొంగవెధవలు.”

“తిరిగితే ఫర్వాలేదు! చెడు తిరుగుళ్ళు తిరిగితేనే.”

“మనలో చెప్పి చెడు తిరుగుళ్ళు తిరుగు తారా! మనం వద్దంటే మానుతారా— కాక పోతే ఓ పన్నెయ్యి. వాడొస్తే ‘ఎక్కడికి వెళ్ళావురా? అని అడక్కు— అన్నం వడ్డించాను రారా కొండలూ’ అసరు. వాడు లేనట్టేవుండు.

పిల్లలమీద మమకారం చంపుకోసం నేర్చుకో బంగారూ— యెంతకెంత పెంచుకుంటే అంతబాధ పడాలి వస్తుంది.”

“అయితే మన కొండలు....” అడిగింది బంగారు.

“ఇలా ఎందరో కొండలున్నారు- వాడు మంచివాడు కాదని ఎందుకు అనుకోవాలి. ఒక రాత్రి కనబడకపోయినా ఒక అమ్మాయితో పొలం కట్టమీద మాట్లాడినా తప్పు అని అంటే పప్పుకోను. ఆ చర్యకు అవసరం ఒక చిన్న మందలింపు.”

“అవునును- నేను వాడి గురించి అంటే తోక తొక్కిన త్రామలా లేచారు. అనాడు- ఈవేళ మీరు వెనుక వేసుకు వస్తున్నారు.”

“వెనకవేసుకు రావడంకాదు బంగారూ— సూటిగా మాట్లాడుతున్నాను. ఒకటి మాత్రం ఖాయం. ఈసారి గట్టిగా మందలిస్తాను. అసలు వాడి పెళ్ళి విషయం ఏం చేశావు. మాట్లాడా?”

“ఊఁ.... సరిగ్గా మాట్లాడలేదు వాడు. రెడ్డి కూతురు తనను ప్రేమిస్తూందట. చేసుకుంటే....” బంగారు చెప్పేలోగా “ఆ అమ్మాయి నే చేసుకుంటాడట ఇది మామూలే.... నేను మాట్లాడుతాలే.”

“నామతి మరుపు మంద. ఏమండీ. అద్దంలో చూసుకోండి మీ మొహం ఒక సారి!” అంది బంగారు.

“ఏం : బాగులేనా!” అడిగారు బసవ రాజుగారు.

“చాలాల్లెండి.... జుత్తునెరిసినా చిలిపి కబుర్లు పోలేదు.”

“చింత చచ్చినా పులుపు చావదే బంగారూ— “అయినా అద్దం పట్రా చూద్దాం” బంగారు అద్దం తెచ్చి బసవరాజు కిచ్చింది. అద్దం చూస్తున్న బసవరాజుకు యెప్పుడూ రెండువైపులా పైకే వుండే మీసం ఒకవైపు కిందికి దిగి వుండడం కనిపించింది. అప్పుడే ఏడుకొండలు లోపలికి రావడం అద్దంలో కనిపించింది. బసవ రాజుగారు మొహం తిప్పుకుని స్నానానికి వెళ్ళిపోయారు.

“మరి బయల్పేర్తా మా నర్సయ్యా” “వళ్ళెం పట్రావే బంగారూ” కేకేళారు బసవరాజు. బంగారు హారతివళ్ళెంతో బండి కెదురువచ్చింది- భర్తకు హారతి తీసింది. విజయం వరించాలని వెయ్యి దేవుళ్ళకు మ్రొక్కింది. చుట్టప్రక్కలవాళ్ళందరూ పోగయ్యారు. అందరూ బసవరాజు దే విజయం అన్నారు. ఐనాపురం అప్పారావు

పోతాడన్నారు. ఆశీర్వచనాల మధ్య బండి కదిలింది. బసవరాజు ప్రక్కనే బుట్టలో పందెం కోడి బుట్టి వుంది. బసవరాజులో ఒక రకం బాధ మొదలైంది. బుట్టి తనకేసి చూస్తుంటే తన గుండె పిందేసినట్టుయింది. అయినా బుట్టి తనమీద చూపించిన అనురాగం మాత్రం ఏమాత్రం తగ్గలేదు. ఎప్పటిలా తన మీద వారింది — ఆ ముక్కుతో తన చేతిమీద గీచింది—కొంచెం రక్తం బయటపడి కండువ తడిసింది. “ఫర్వాలేదు పౌరుషంగా వుంది” అనుకున్నారు. ఇలా వాళ్ళు మౌనంగా తమ మూగ భావాలను వ్యక్తం చేసుకుంటున్న సమయంలో బండి రెవెల్ క్రాసింగ్ దగ్గర ఆగింది. బసవరాజు, రంగరాజు మిత్రులు బండి దిగారు. ఆ రైలు వెళ్ళిన తర్వాతగానీ బండి కదలదు. వాళ్ళు పిచ్చాపాటి మాట్లాడు తూడగా “దాబూ! బుట్టి- బుట్టి!” అని నర్సయ్య కేక వేశాడు.

ఇంతలో బుట్టి బండిలోంచి ఎగిరి బయటికి వచ్చింది. రెవెల్ క్రాసింగ్ దాటి పట్టాలమీదకు వచ్చింది. కనుచూపు మేరలో రైలు కనిపించింది. సరిగ్గా పట్టాల మధ్య బుట్టి వుంది. బసవరావు పిచ్చిగా అరుస్తూ పట్టాల మీదికి పరుగెట్టారు. బుట్టి పట్టాల మీది నుంచి మరోసారి ఎగిరింది మరికొద్ది నిమిషాల్లో రైలు రావడం. వెళ్ళిపోవడం జరిగింది. తల పట్టుకుని “బుట్టి” అని కేక వేశాడు. బసవరాజు గారు. ఆ కేకకు జవాబుగా “కొక్కరకో” అని యెదురుగుండా చెట్టు మీదినుంచి కేక వినిపించింది. తరెత్తి చూసిన బసవరాజుకు కోడి కనిపించింది. పట్టుకోడానికి పరుగెట్టారు. బుట్టి మరోసారి యెగిరింది. రైల్వే

స్టేషన్లోకి వచ్చింది. అందరూ ఆ కోడిని. కోడికోసం పరుగెడుతున్న బసవరాజు బృందాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. ఎట్లా గైతేనేం బుట్టిని పట్టుకున్నారు. ఇంతఅల్లరి చేసిన బుట్టిమీద కోపం వచ్చింది. ఆయాసం వేసింది. కానీ ఏం చెప్పలేదు. అవతలవైపు కాచుక్కార్చునన్నా బండికేసి నడిచారు. బండి కదిలింది.

“అయితే అలివేయనే చేసుకుంటావు— అంటేనా” అడిగింది బంగారు.

“నువ్వలా అచ్చితంగా నిలదీసినట్టు అడక్కు—అదంటే అన్నాడు ఏడుకొండలు” “అవును అవడం ఎలా?” అంటే ఏం “నీ వంతం నీదేనా?”

“అవును- అలివేయనే చేసుకుంటాను.”

“రెడ్డికి మీ నాన్నకి వడదని తెలుసా నీకు” — బంగారు.

“తెలుసు.”

“ఒకప్పుడు మీ తాతయ్యను కోర్టు కెక్కించింది ఆ రెడ్డే తెలుసా?”

“తెలుసు.”

“మన వంశగౌరవం మంటకలిపింది ఆ రెడ్డే తెలుసా.”

“తెలుసు.”

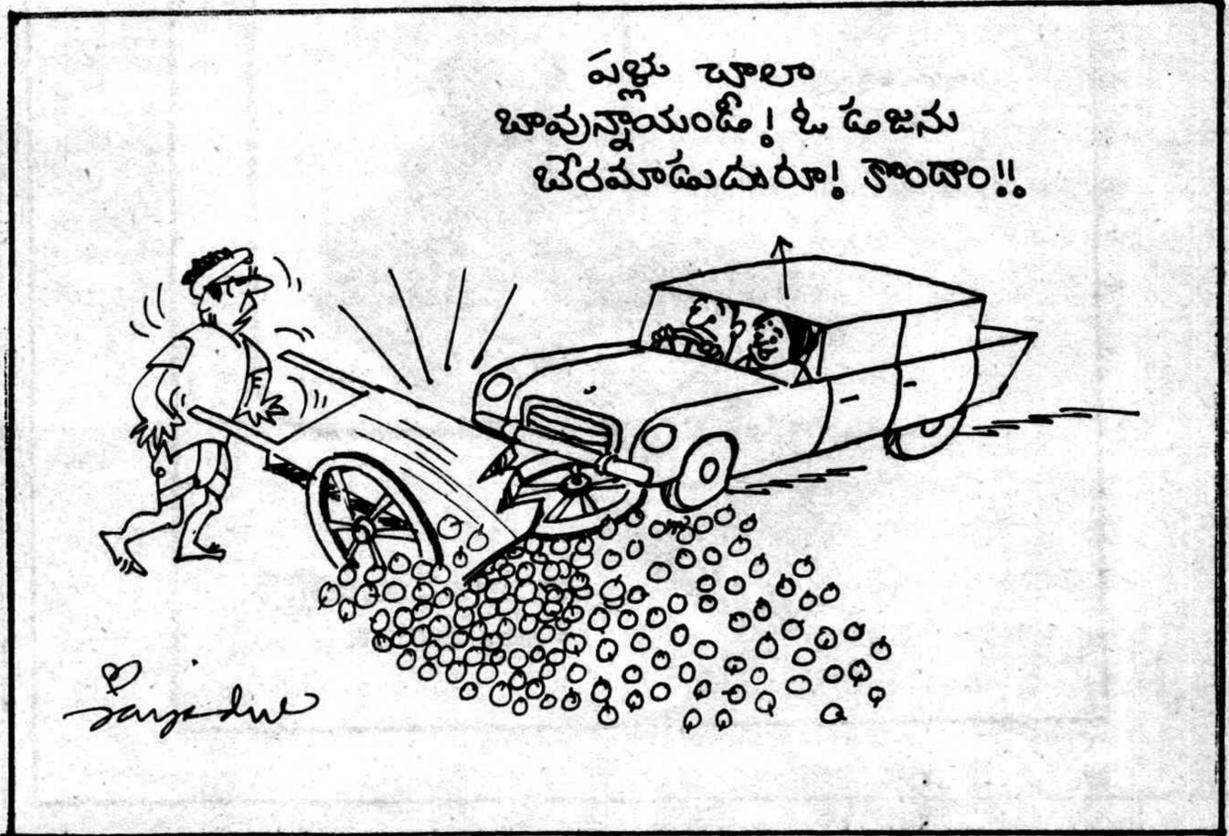
“గంగిరెద్దులా ఊకొట్టడం తెలిసిన నీకు నువ్వు చేస్తున్న పని తప్పని తెలిదా?”

“తెలిదు.”

“ఏం! ఎందుకూ?”

“అన్ని తప్పులు చేసింది — రెడ్డిగానీ — అలివేయ కాదుగా.”

“ఔను! తలవంచుకుని నలుగురి మధ్య సడిచింది మీ తాతే కానీ నువ్వుకావుగా— కానీ నీలో వున్నది మీ తాత రక్తం అని

<h1>రాఘూల్®</h1> <p>(చర్మవ్యాధులకు)</p> <p>తామర, గడ్డి, దురదలు, తొడలయందు ఒత్తులు, తిరికొళ్ళ, తిలవెములు, ఒత్తులు పాదాలపగుళ్ళ మాన్యుసు</p>	<h1>సీతాంజన్®</h1> <p>(పెయిన్ బామ్)</p> <p>రొద, జిబ్బు, తలనొప్పి, కళ్ళనొప్పి, వాతనొప్పి, దొబ్బునొప్పిలను తగించును</p>
--	---

తయారు:- **శ్రీరామ ఆగ్రూర్స్ ద నిలయం** (Regd)
కత్తిపూడి-533455. హైదరాబాద్, గోల్కొండ (ఆంధ్ర)

పోస్ట్ యిండియన్ పాస్టాల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, వార్కురోడ్డు, విజయవాడ-1

బు ణ ఠ

వ్యాపారాభివృద్ధి కోసం అత్యధికమైన ప్రకటనలకు తనవం. వ్యాపారం.
విస్తూ. ఊహలు, తిరుగుబాటు, రిమిడిస్ కంపెనీలు. కుక్రమణ వగైరాలపై
రూ. 20.000 నుండి అనేక లక్షల వరకు లభించును.
వ్రాయండి లేదా పంపించండి.

ఫోన్ : 385128

SUPREME CORPORATION (BANKERS)

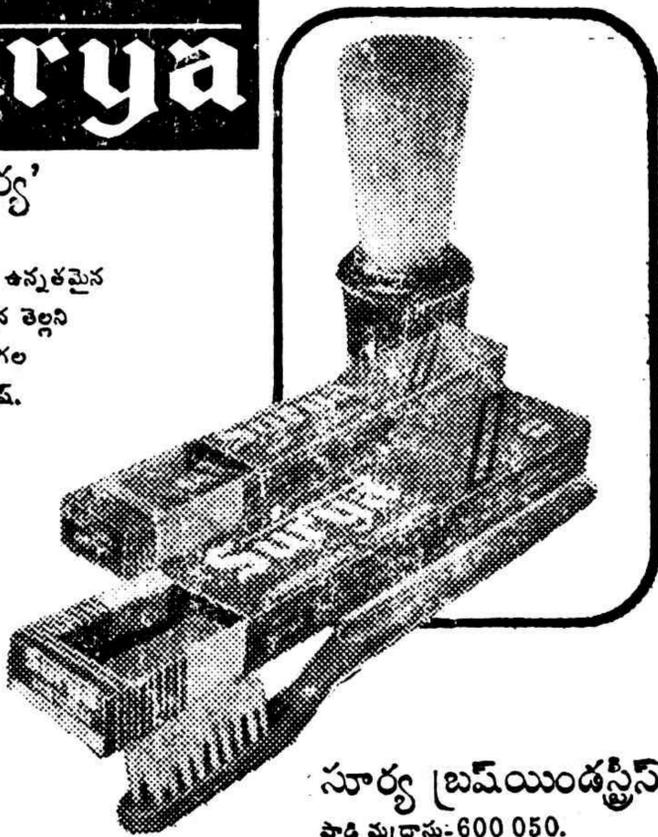
F-18, "EVEREST" 7th Floor, Near Famous cine laboratory,
Tardeo Road, BOMBAY-400 034.

అధిక ప్రకటనలకు అనుకూలం.

Surya

'సూర్య'

అత్యంత ఉన్నతమైన
స్వచ్ఛమైన తెల్లని
కుమ్మలుగల
టూత్ పేస్ట్.

సూర్య బ్రష్ యిండ్స్ట్రీస్
ఫోన్ నెంబ్రాను-600 050.

తెలుసుకో."

"అయితే నేను అలివేలు చేసుకోవడం." ఏడుకొండలు. "ముమ్మాటికి ఇష్టంలేదు" బంగారు.

"నేను అలివేలును మరచిపోలేను — ఈ విషయం గురించి మరి మాట్లాడొద్దు" విన విసా వెళ్ళిపోయాడు కొండలు.

మాంచి ఊపులో జరుగుతుంది కోళ్ళ పందెం. ఆ పాపా రావు తాలూకు వాళ్ళు హుషారుగా వున్నారు. ఏదేళ్ళబట్టి బసవ రాజుకు ప్రోటీగా అప్పారావుగారి కోడి రావడం— ఓడిపోవడం జరుగుతునే వుంది. ఈ ఏడు చాలా జాగ్రత్తగా వుంజును పందానికి తయారుచేశాడు. బసవరాజు గెలవడం కల్ల అని అందరూ నిర్ణయించారు. ఒక విధంగా ఆ నిర్ణయం నిజమేననిపించింది. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి బుజ్జి.... ఒకటి. బుజ్జి చచ్చిపోయినా, ఓడిపోయినా తను బ్రతకలేదు. బుజ్జిమీద తనకం అభిమానం వుంది— కానీ ప్రస్తుతం బుజ్జి చావులో తన వరపతి దాగుంది. ఎదురుగా రెండు వుంజులూ భీకరంగా దెబ్బలాడు తున్నాయి. జనం ఈలలు వేస్తున్నారు. తల దాచుకున్న బసవరాజుగారికి వొక్కసారి హాహా కారాలు వినిపించాయి. అయిపోయింది అనుకున్నారు. మరుక్షణం "బసవ రాజుగారికి జై" అని కేకలు వినిపించాయి. ఆశ్చర్యంతో తలెత్తారు. ఎదురుకుండా అప్పారావుకోడి చచ్చినదేమిటి. బుజ్జి కొన వూపిరితోవుంది.

బసవరాజుగారికి పూలదండలు వేశారు. బసవరాజుకు కనిపిస్తున్నదల్లా దీనంగా చూస్తున్న బుజ్జి. తన వంశం. తన మర్యాద తన గౌరవం. తన వరపతి — వీటిన్నిటిని తనలో ఇమిడ్చుకొని పోటుపోటుకి తన శరీరాన్ని పణంగా ఒడ్డి కాపాడింది బుజ్జి.

"బుజ్జి!" అంటూ తన పొత్తిళ్ళలో చేర్చుకున్నారు. దాక్కరు రంగరాజు తెచ్చిన మందులు బుజ్జి వంటికి తగిలిన గాయాలకు రాశారు. మెత్తని వరుపులతో కప్పి బండిలో బుజ్జిని ఎక్కించారు. హర్షధ్వనాల మధ్య ఊరంతా తిరిగింది బుజ్జి. బండి ఇంటి దగ్గరకువచ్చి ఆగింది.

హారతి వళ్ళెంతో ఎదురొచ్చింది బంగారు.

"బంగారు! మన బుజ్జి గెలిచింది— నా వంశగౌరవం కాపాడింది" అంటూ వసారాలోకి వచ్చి పొత్తిళ్ళలో వున్న బుజ్జిని భార్యకు అందించాడు. బుజ్జి మెడ వారి పోయింది. అయోమయంగా చూస్తున్న బసవరాజుకి బుజ్జి చచ్చిపోయిందని అప్పుడు

కానీ తెలియలేదు. నిశ్చేష్టంగా నిలబడిన బసవరాజుగారితో.

“దీన్నేం చేయడం” అని అడిగింది బంగారు.

“ఎదురుకుండా కనిపిస్తున్న ఏడుకోళ్ళ ప్రక్కనే దీన్ని కూడా గడ్డికుక్క పెడదాం” అన్నారు బసవరాజుగారు గద్గద స్వరంతో.

ఆ రాత్రి ఆయన నిద్దరోలేదు.

బుజ్జిగురించి ఊహిస్తూ పడుకున్నారు బసవరాజుగారు.

* * *

మర్నాడు ఉదయం ఊళ్ళో మెల్లగా కలవరం లేచింది. పెద్దవాళ్ళందరూ వచ్చారు. అర్థంకాని బసవరాజు వాళ్ళకేసి చూశారు.

కరణం మెల్లగా చెప్పాడు.

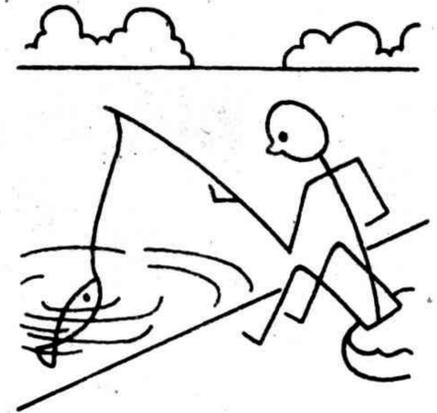
“ఏడుకొండలు అలివేలుతో ఊరువిడిచి ప్రోయాడ”ని బసవరాజు చలించలేదు. “ప్రోవీయండి- వాడిదారి వాడిది. మనం ఏం చేస్తాం” అన్నారు.

“అంచే?” అడిగాడాయన.

“నా రక్తంలో ప్రవహించేది పరువు. ప్రతిష్ఠ. వంశగౌరవం. అవి మంటకలిపిన కొడుకును నేను కొడుకుగా స్వీకరించను. కుళ్ళిపోయిన చేతిని తీసేసినట్లు తీసేస్తాను. నిన్న వెళ్ళిపోయిన కొడుకు నా పుట్టే శ్యంలో చచ్చిపోయాడు. కనుక ఈ సమస్యకు పరిష్కారం యిదే” అన్నారు బసవరాజు.

ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు - మాట్లాడడానికి కూడా ఏంలేదు- అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

బసవరాజు ఎదురుకుండా బంగారు వుంది- సాయంత్రానికి చచ్చిపోయిన కోడిని గడ్డితో రూపం చేసి తీసుకువచ్చారు- ఎదురుకుండా షోకేసులో ఏడుకొండల ఫ్రాట్ తీసేసి ఆ స్థానాన్నే బుజ్జి బొమ్మను వుంచారు బసవరాజుగారు.

కథలు-నవలలు

పోటీ.. పోటీ.. పోటీ

‘విజయ’ యీ పోటీ నిర్వహిస్తోంది.

విబంధనలు: అన్ని పోటీలలో వుండే నిబంధనలే.

బహుమతులు:

	కథ	నవల
1.	1000	3000
2.	750	2000
3.	500	1500

నిధి: కథ (మీ యిష్టం)

నవల (‘విజయ’లో 80 పేజీలు వచ్చేలా)

గడువు: 31-10-1982

ఫలితాలు: ఏబ్రవరి'83 సంచికలో ప్రకటించబడుతాయి. (జనవరి 1న రిలిజయ్యే పత్రిక)

కథలు వంశవంశినీ పత్రిక: విజయ(పోటీ) 80, ధనలక్ష్మి కాలనీ, మద్రాసు-600 026.